

РЕШЕНИЕ

№ 43151

гр. София, 23.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 18.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **9351** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба на Д. Х. Д. срещу Решение № 1677/04.08.2025 г. на заместник на главния прокурор при ВКП.

В жалбата се изразява становище за липсата на правомощия, аргументирани с изтекъл мандат за изпълняване длъжността главен прокурор на Република България. Поддържа се, че главният прокурор има задължение по чл. 138, ал. 1, т. 6 ЗСВ, които не се изпълняват и по тази причина се търси обществената информация. Поддържа за наличието на надделяващ обществен интерес.

Ответната страна – заместникът на главния прокурор при Върховна прокуратура, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

До Прокуратурата на Република Б. е подадено заявление вх. № 1677/10.07.2025 г. на Д. Х. Д., с което е поисканата следната информация:

1.Пълен списък и съдържание на всички действащи, отменени и архивирани заповеди и одобрените с тях актове на главния прокурор, публикувани на Вътрешния информационен сайт на ПРБ, на основание чл. 9.1, изр. първо от Правила за актове относно дейността на прокуратурата, утвърдени със Заповед № ЛС-1988/30.05.2014 г. на главния прокурор С. Ц..

2. Действащите, отменените и архивираните вътрешни актове, актове по чл. 138, т. 6 ЗСВ, с организационен и/или методически характер, материалите, в това число и тези с препоръчителен характер, както и статистическа информация, публикувана на Вътрешния информационен сайт на

основание чл. 7 у чл. 8, ал. 2 от Указание за организацията на информационната дейност в ПРБ, утвърдено със Заповед № ЛС-1985/30.05.2014 г., изменена със Заповед № РД-02-27/21.11.2017 г., Заповед № РД-02-17/27.06.2019 г., Заповед № РД-02-20/05.07.2021 г. и Заповед № РД-02-03/01.04.2022 г. на главния прокурор.

3. Заповедта относно обхвата на служебните материали и за реда на публикуване и съхраняването им, съгласно чл. 8, ал. 1 от Указания за организацията на информационната дейност в ПРБ, утвърденото със Заповед № ЛС-1985/30.05.2014г., изм. със Заповед № РД-02-27/21.11.2017 г., Заповед № РД-02-17/27.06.2019 г., Заповед № РД-02-20/05.07.2021 г. и Заповед № РД-02-03/01.04.2022 г. на главния прокурор.

4. Утвърдените рубрики на Вътрешния информационен сайт (ВИС) и техният обхват съобразно чл. I-1-1.1 от Заповед № РД-04-43/08.02.2019 г. относно организацията за поддържане на ВИС на ПРБ, на главния прокурор С. Ц..

5. Всички действащи, отменени и архивирани вътрешни и други актове относно структурата, правомощията и данни за щатната бройка на отделите във Върховната прокуратура (касационна, респ. административна) – от 1991 г. насам.

Заявено е информацията да се предостави в електронен формат на конкретно посочен имейл.

По делото е налична Справка – списък на наименованията на действащите инструкции и указания на главния прокурор, издадени по силата на чл. 138, т. 6 ЗСВ, която е издадена по повод решение № 126/12.01.2021 г. за предоставяне на достъп до обществена информация, поискан от жалбоподателката

По делото е налична Справка – списък на наименованията на актовете на методическо ръководство, издадени по силата на чл. 138, т. 6 ЗСВ, която е издадена по повод решение № 2967/15.01.2024 г. за предоставяне на достъп до обществена информация, поискан от жалбоподателката

По преписката е налична Заповед № РД-04-122/12.05.2025 г. на и. ф. главния прокурор на Република България, с която на основание чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е определена М. Л. – П. - заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура да взема решения за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация по подадени заявления, както и да информират заявителите за липсата на исканата обществена информация.

По преписката е налична Заповед № РД-04-211/01.08.2025 г. на и. ф. главния прокурор на Република България, с която е изменена горепосочената заповед, като отново е определена М. Л. – П. - заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура да взема решения за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация по подадени заявления, както и да информират заявителите за липсата на исканата обществена информация. Допълнително е определено конкретно лице, което да осъществява тези правомощия при нейно отсъствие.

Последвало е издаване на оспореното Решение № 1677/04.08.2025 г. на заместник на главния прокурор при ВКП, с което е отказан достъп до обществена информация, поискана със заявление вх. № 1677/10.07.2025 г. на Д. Х. Д..

В мотивите на органа е отразено, че исканата информация не касае отчетността на прокуратурата и няма значение за обществения живот, тъй като същата има отношение по въпроси от организационен и методически характер, като цели улесняване работата на лицата, намиращ се в служебни/трудова правоотношения в системата на ПРБ. Същата не била предназначена извън структурите на ПРБ и не е свързана с обществения живот. В тази връзка е отразено, че не се касае за официална или служебна обществена информация. Допълнително се поддържа, че става въпрос за голям обем от неактуална към момента информация, която не би допринесла за

постигане на целите по чл. 2, ал. 1 ЗДОИ.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 АПК, вр. чл. 40, ал. 1 ЗДОИ. Същата е подадена от лице с правен интерес, тъй като с оспорения акт не се удовлетворява искане на жалбоподателя за достъп до обществена информация. По тези съображения жалбата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспорваният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ. Представи се и заповед за делегиране на правомощия по реда на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ. В тази връзка е издадена Заповед № РД-04-122/12.05.2025 г. на и. ф. главния прокурор на Република България, с която негов заместник е оправомощен да издава на решения за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация. В тази връзка на основание чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е налице делегиране на обсъжданите правомощия, поради което оспорваният акт е издаден от компетентен орган.

За настоящия казус е неотносима представената Заповед № РД-04-211/01.08.2025 г., тъй като с нея не се отнемат делегирани правомощия, предоставени с предходна заповед, а само се определя заместник, който при отсъствие на делегирания орган, да осъществява правомощията.

Неоснователни са и възраженията за нищожност на решението, основани на разбиранията за изтичане на срока по чл. 173, ал. 15 ЗСВ. Това е така, тъй като решението е издадено от орган, на когото са делегирани правомощия по ЗДОИ, а делегирането е извършено преди изтичане на срока по чл. 173, ал. 15 ЗСВ (21.07.2025 г.). В допълнение следва да се посочи, че не следва да се приравняват правомощия на лице по чл. 420, ал. 1 НПК и на задължен субект за предоставяне на достъп до обществена информация по чл. 3 ЗДОИ. Разбирането на жалбоподателя би означавало субектите по чл. 4 ЗДОИ да не могат да упражнят правото на достъп до обществена информация, защото липсва орган по чл. 3 ЗДОИ за предоставянето ѝ, а това не следва да се допуска, тъй като целта на ЗДОИ е предоставянето на достъп до информация.

Оспорваният отказ има необходимата писмена форма по чл. 28, ал. 2 ЗДОИ и изискуемото съдържание по чл. 38 ЗДОИ. Изложени са фактически и правни основания, позволяващи да се разберат причините, поради което е издаден отказът.

Не са допуснати нарушения на административнопроизводствени правила.

Липсва нарушение на материалния закон.

По дефиницията на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ „обществена информация“ е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Една информация е обществена, когато са налице две визирани в правната норма кумулативни изисквания - да е свързана с общественния живот в страната и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Не е налице легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание – живота на обществото като група хора. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора има характер на обществена информация. Но за да е налице обществена информация е необходимо допълнително тази информация да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Тоест, информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел.

В настоящия случай се иска предоставяне на информация, която се намира във Водомствен информационен сайт (ВИС) на ПРБ или информация за начина и обема на публикуваната

информация във ВИС на ПРБ. С указания за организация на информационната дейност в ПРБ са създадени Ведомствен информационен сайт (ВИС) и Официален интернет сайт (О.). ВИС е предназначен само за служителите на ПРБ, а О. е общодостъпен. В случая ВИС има изцяло вътрешноведомствен характер, който е единствено за нуждите на магистратите и служителите в системата на ПРБ, а не е предназначен за други лица, т. е. има характер на „деловоден“ информационен сайт на ПРБ, наподобяващ деловодна система като всяко ведомство, но организирана като сайт, в който се влиза с потребителско име и парола. Целта е да се улесни работата, посредством свободната обмяна на информация между служители, извършването на вътрешни справки и други подобни.

ЗДОИ не е средство за получаване на всякаква информация от държавните органи. Адресат на търсената информация, намираща се във ВИС, или актове за публикуване на информация във ВИС, са единствено прокурорите и служители от администрацията в ПРБ и същата не съдържа обществена информация по смисъла на закона. Исканата информация не е обществена, тъй като не попада в обхвата на разпоредбата на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ - не е свързана с обществения живот в Република България и не може да формира мнение относно дейността на задължения по закон субект. В този смисъл е Решение № 14540 от 20.11.2012 г. по адм. д. № 8265/2012 на ВАС.

По отношение на т. 5 от заявлението следва да се посочи, че търсената информацията е общо формулирана и с широк параметър (структурата, правомощията и данни за щатната бройка), което не позволява никаква конкретизация на вида информация, за да се прецени дали попада по чл. 2, ал. 1 ЗДОИ. Посоченото общо заявяване на претенцията за достъп не дава възможност да се направят конкретни изводи за вида и характера на исканата информация. Допълнително следва да се посочи, че са поискани са отменени и архивни актове, но ЗДОИ не следва да бъде разглеждан като средство за снабдяване с архивни документи, доколкото урежда обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информация от обществения сектор (в този смисъл е Решение № 7592/07.06.2018 г. по адм. д. № 1818/2018 г. на ВАС).

Тъй като исканата информация не е обществена, следва извод за ирелевантност на възраженията за надделяващ обществен интерес по смисъла пар. 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, тъй като същият е относим само за случаите на чл. 17, ал. 2 и чл. 31, ал. 5 ЗДОИ. Отделно от това не се цели повишаване прозрачността и отчетността на задължения субект или за разкриване на корупция, а се цели снабдяване с цялата информация, която е изцяло насочена за нуждите на служителите на ПРБ и има единствено вътрешноведомствен характер, т. е. не е свързана пряко с правомощията на прокурорите.

Горното води до извод за неоснователност на жалбата и като такава следва да се отхвърли.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК ответната страна има право на разноски, които са 200 лева за юрисконсултско възнаграждение, което е минималният размер, съответстващ на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 ЗПрП.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Х. Д. срещу Решение № 1677/04.08.2025 г. на заместник на главния прокурор при ВКП.

ОСЪЖДА Д. Х. Д. да заплати на Прокуратурата на Република България сумата в размер на 200 лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 40, ал. 3 ЗДОИ.

Съдия: